

dette har paavirket Udvalget til at stille dette Forslag, om hvilket alle dets Medlemmer have sluttet sig sammen. Og jeg skal for at belønne en saa smuk Daad med en lignende ædel Handling fra min Side her gaa ind paa ogsaa at stemme for de 5 eller 6 Punkter, hvorom Mindretallet og Flertallet ere blevne enige (Munterhed). Ja, dette Offer er ikke saa ringe fra min Side, da der uenegetlig er et Par af disse Poster, som kunne fremkalde temmelig store Lovol. Jeg tror, at f. Ex. Ulfstudet til en endnu ikke stiftet Skole i Herning er en noget mislig Historie; jeg tror fremdeles, at Forsøgstationen i Holbæk Amt heller maatte vente lidt; jeg tror endelig, at Christian den 7des Palais trænger overordentlig meget til, uanset alle politiske Mistillidstilstande, at blive sat i Stand. Jeg vil haabe, at Vor Herre holder sin Haand over denne Sagade i et Aar, saaledes at vi ikke faae Ubleedning til at beklage, at vi have ladet Skandsættelsen vente. Som sagt, jeg stemmer for disse fem Punkter i Paakjønning af det store Stridt, der ved Bevillingen til Pariserudstillingen er gjort i Retning af Smødekommen, om ikke just imod et af Landstinget stillet Forslag, saa dog imod et ogsaa i Landstinget udtalt Ønske. Jeg skal endogsaa gaa saa vidt at ville stemme for det Forslag, Flertallet har stillet med Hensyn til en Forsøgelse af de livsvarige Hædersgaver, skjøndt jeg maa tilstaa, at det maa have en vis Betænkelse, at se, at der paa et saarent Stadium af Finantslovsforslagets Behandling ved et i selve Finantsudvalget fremkommet Initiativ saaledes dekretteres særlige enkelte Pengebelønninger til visse fortjente Mænd i vort Fædreland. Vi nyde, og jeg vil ikke sige uden Høje, en vis Børømmelse i Udlandet, fordi nogle af vore Digtere — desto værre ere de nu alle gaaede bort — som ikke havde nogen anden Indtægt af Staten, have modtaget i Form af Hædersgave et aarligt Beløb, som kunde sætte dem i Stand til at arbejde friere for Literaturen, jeg tror ogsaa nok, at det, hvis man vil undersøge, hvorledes det historisk er gaaet til, at denne Post er kommen op paa Finantsloven, gjerne kan være, at Initiativet dertil vil findes at have ligget hos Rigsdagen selv, maaste endogsaa i selve Finantsudvalget. Imidlertid turde det dog vistnok tillige vise sig, at det i saa Fald er benyttet betydeligt tidligere end i nærværende Tilfælde, og navnlig tror jeg ogsaa, at man ved at undersøge tidligere Tilfælde vil finde, at, naar man der har tilstaaet livsvarige Hædersgaver, saa har det været til Forfattere og Digtere, der ikke vare i noget lønnet Statsembede. Det gjør nemlig en ikke ganske ringe Forskjel, om en Mand iforveien er i noget andet lønnet Statsembede, eller om han er fuldstændig henvist til alene at leve af sin Pen. Jeg kan gjerne sige til, at der er en anden og for mig høist beklagelig Forskjel mellem tidligere Tilfælde og dette, og det er, at vi tidligere have

skænket disse livsvarige Hædersgaver til Forfattere, der vare i deres fulde Udøvelse og Frugtbarhed, som ikke alene havde skrevet, men som endnu skrev og efter al menneskelig Beregning vilde vedblive at skrive Ting, som kunde være til den danske Litteraturs Hæder og Brydelse, hvor imod den høitbegavede Forfatter, om hvem der her er Tale, desværre synes at have afsluttet sin egentlige Virksomhed som Digter og at have helliget sine Landsgaver til en geistlig Virksomhed, der fader sammen med det Embede, han beskæder. Imidlertid — enhver Understøttelse, som fra denne Forsamlings Side ydes Kunst, Videnskab og Litteratur, det Store og Gode i vort Fædreland, har noget for mig i den Grad tiltalende, at jeg gjerne skal gjøre Offre i Retning af theoretiske eller principielle Indvendinger, og jeg slutter mig derfor ogsaa til dette Forslag. Jeg haaber, at det maatte tillige kunde afgive et Incitament for den begavede Digter, hvorom der er Tale, til at gjenoptage en Virksomhed, der nu belønnes paa en saa ualmindelig Maade af hans Landsmænd.

Med disse Ord om Vædringsforslagene antager jeg, at jeg kan lade disse fuldstændig ligge; der er vist i Dag i det Hele anvendt noget større Tid paa Drøftelsen af alle disse Forslag, end de fortjene, thi om det end nok saa meget bliver disse Punkter hvorover vi stemme, vide vi Alle, at det i Virkeligheden dreier sig om noget Andet. Det er meget lidet de enkelte Forslag, saare meget den hele politiske Stilling, der i Virkeligheden er til Afstemning her i Salen. Og dette er heller ikke Noget, hvorom der er Uenighed mellem os. Det er tværtimod sagt før og gjentaget her i Dag, med den allerstørste Grad af Alenhed, at Vædringsforslagene, som de ligge for, have en ganske bestemt politisk Hensigt. Nogle af dem ere, som den ærede Ordfører med paakjønningssværdig Sanddrøhed indrømmede, „drillende“ (Ordføreren: Et enkelt!). Jeg tør nok antage, at det er ikke det alene. Naar vi saaledes ville se noget mere paa Forslaget om Kronborg Amtstue, kunde det ogsaa nok være, at det var „drillende“. Og nu Spørgsmaalet om Uvertisementer i forskjellige Blade, om det end har en anden Side tillige foruden den drillende, er det dog ikke ogsaa „drillende“? Der er vist flere, men vi have jo før ikke at holde os til disse „drillende“ Forslag alene fra tidligere Leiligheder Udtalelser af den ærede Ordfører om, at hun har anset det for noget Fortjensligt ved forskjellige Vædringsforslag, der forelaa, at de maatte anrette de forfærdeligste Følger, fremkalde total Uorden i Administrationen, thi netop ved denne Karakter, som de havde, viste de sig saa tydelig at være det, de skulde være: Projektiler, sigtende imod enkelte Ministre. Den Udtalelse have vi liggende for os fra anden Behandling — thi jeg har studeret denne anden Behandling meget grundigt igjennem; navnlig den ærede Ordførers Udtalelse ved denne Leilighed har jeg fortrinnsvis skænket